

Taga des de Santa Magdalena de Puigsac Pardines.

1 de febrer de 2017

Integrants: Joan Corbera, Miquel Maymó, Manel Molina, Josep Pous, Julià Pratginestós, Josep Roca i Josep Rodri.

Distància projectada: 9,15km **amb altures:** 9,32km

Temps: 5,40h

Desnivells: 727m. **Acumulat:** 734m.

Cotxe: 97km. Manel Molina i Josep Roca

Per fer la sortida al Taga, tenim informació que hi ha molta neu, i decidim mantenir la sortida però excepcionalment portarem raquetes per si es necessari. Ens trobem a les 7h a Llerona, per sortir en direcció a la C-17 fins a Ribes de Fresser, on prenem un cafè, ens asseguren que el Taga està rodó de tanta neu, que si no portem raquetes no pujarem, i davant les expectatives passem per Pardines. Anem direcció a l'ermita romànica de Santa Magdalena de Puigsac de Pardines i deixem els cotxes aparcats prop de Can Roca. Trepitgem neu, el dia promet, bona temperatura i moltes cares d'expectació.

Molts joves preparant-se amb esquis i nosaltres ja ens posem les polaines abans de

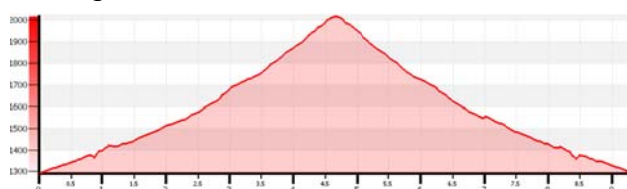
sortir. Són les 9,20h, estem a 1.290m d'alçada i amb moltes ganes de caminar. Fa solet i no fa vent, en fi tot és perfecte. Iniciem la pujada per la pista ampla i molt dreta, passem l'aparcament i seguim, trobem força neu i gel, però no fa gens de fred, anem amunt. Cada cop més neu glaçada, mitja hora més i parem per posarnos les raquetes, seguim muntanya amunt. Al cap d'una hora trobem un tancat de bestiar amb uns abeuradors, deixem la pista ampla i seguim un corriol estret amb petjades. Guanyem alçada amb esforç i neu, anem per dins el torrent de les Noufonts, estem a una alçada de 1.700m, hem guanyant 400 metres de desnivell. Estem patint molt i estem cansats, decidim pujar una mica més per parar a esmorzar, ens aturem per sobre els 1.850m d'alçada, davant de la Portella d'Ogassa.

Esmorzem quasi drets, només ens falten 200m de desnivell per fer el cim, ja veiem la creu del cim a la llunyania ja falta poc. És complicat caminar amb tanta neu i poca practica de caminar amb les raquetes. Seguim fent la pujada, lenta però segura. Tots junts fem el cim.

Quina joia realment una proesa. Ens trobem uns 20 joves a dalt la creu. Pocs amb raquetes i menys de la nostre edat, ja són les 12,45h. Per pujar hem tardat 3,30h, estem prop de 2.040m d'alçada i un plaer difícil d'explicar. Fem les fotos de records i gaudim una estoneta de les vistes.

Iniciem el descens amb prudència anem baixant, fem un reagrupament a l'alçada dels abeuradors i passem a la pista ample, la neu ja és pastetes. Sense cap ensurt ens presentem als cotxes molt contents per la sortida. Cansats, i feliços, la sortida, fantàstica i extraordinària. Decidim anar a dinar a Ca l'Anna de Ventolà com sempre ben tractats. La propera setmana anirem al Cap de Creus des de Cadaqués. Sortirem a les 7h del matí del Ramassar.

Text: Miquel Maymó
Fotografies: Joan Corbera

Joan 2017

Joan 2017

Joan 2017

